

a povědomy skutečnosti, které by logicky nutily nebo poukazovaly k závěru, že účet byl psán některou z osob ve výpovědi označených, obzvláště Marií K-ovou. Tuto stránku po případě tento dosah závadné výpovědi uvědomil si patrně i nalézací soud, opíraje závěr o vědomé křivosti výpovědi poukazy na vyhotovování účtů za manžela stěžovatelčina K-ovou, na stejnost formátu papíru a podobnost písma a předpokládaje v těchto poukazech zřejmě, že stěžovatelka znala z dřívějších smyslových postřehů onu skutečnost, formát papíru v její rodině pro účty používaného a rukopis svých dětí. Proto nelze shledati právní omyl v tom, že nalézací soud pokládá tuto výpověď za svědectví.

Čís. 2304.

Ochrana republiky (zákon ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n.).

Podstata vydávání někoho v posměch (§ 11 čís. 2 zákona) záleží zejména v tom, že se snižuje význam vzhledem k jeho postavení (povolání) mu příslušející.

Urážka presidenta výrokem pachatele, oděného za maškarního krále, že představuje Masaryka.

(Rozh. ze dne 3. března 1926, Zm I 592/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 18. června 1925, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přečinem urážky presidenta republiky podle §u 11 čís. 2 zák. ze dne 19. března 1923, čís. 50 sb. z. a n., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost dovolává se pouze důvodu zmatečnosti čís. 9 a) §u 281 tr. ř., nedoličuje jej však z největší části po zákonu, opouštějíc základnu skutkových zjištění. Pokud obsahuje právní úvahy, nejsou tyto způsobily otrásti opodstatněností soudcovského výroku. Po skutkové stránce jest zjištěno, že obžalovaný při maškarním plese, oblečen jsa v černý smoking, měl na hlavě škrabošku, pozůstávající z velkého vousu, bílé paruky a zlatově nabarvené papírové koruny a že v restaurační místnosti, kam se ze sálu odebral, na otázku jednoho z hostů, co vlastně představuje, zda krále, císaře či šlechtice, odpověděl: »Masaryka« a to tak hlasitě, že to mohli slyšeti všichni hosté v místnosti v počtu asi 50. Nalézací soud shledal v tomto jednání právem urážku presidenta republiky ve smyslu §u 11 čís. 2 zák. na ochranu republiky. Záležit' podstata vydávání někoho v posměch zejména v tom, že se snižuje význam, příslušející osobě vzhledem k jejímu postavení nebo povolání. Nemůže pak býti pochybnosti, že jednání obžalovaného bylo způsobilým sesměšnění a ve veřejném mínění snížení význam příslušející osobě presidenta republiky vzhledem k eminentní důležitosti, kterou má jako přední ústavní činitel a hlava státu, když ve stavu značně podnapilém, oděn jsa jako

maškarní král a tázán, co představuje, odvětil, že Masaryka. Správným je náhled soudu, že sesměšnění presidenta republiky spočívá v onom naprosto nepřístojném porovnání, při němž rozdíl mezi hlavou státu a maškarním králem působí směšně v neprospěch hlavy státu. Nepopíratelným dokladem o způsobilosti závadného jednání, uvéstí presidenta republiky ve veřejný posměch, je skutečně nastalý účinek jednání toho; bylať jedna část hostů zaražena, spatřivši v něm urážku presidenta republiky, v jiné části pak vyvolalo smích a veselost, důkaz to, že sesměšnění se podařilo. Již oním zevnějškem a onou odpovědí zlehčil obžalovaný hlavu státu a nebylo k naplnění skutkové podstaty zapotřebí, by nad to snad ještě činil poznámky nebo posuňky komicky a směšně působící. To by nemělo již významu pro kvalifikaci činu, nýbrž ukazovalo by jen na větší míru trestnosti. Vůči tomu, co uvedeno, jest námitka stížnosti, že šlo o pouhou neslušnost, bezpodstatna, naopak jednání obžalovaného překročilo již meze přípustné. Uplatňuje-li stížnost, že pořadatelé plesu měli podle učiněných dispozic představovati charakteristické hlavy a že obžalovaný byl vyhlédnut, by představoval krále Leara, nemůže to na věci ničeho měniti; měl prostě říci, co skutečně představuje, zvláště když byl výslovně tázán, představuje-li krále, nebo císaře, a nebylo pražádného důvodu, by se neuctivě oťel o osobu presidenta republiky.

Čís. 2305.

Pro určení výše škody (§ 85 a) tr. zák.) jest v prvé řadě rozhodna absolutní škoda z poškození, která jen, je-li věc určena a způsobilá pro zvláštní, kromobyčejné účely, může okolností tou doznati dalšího zvýšení.

Neznalost skutečné ceny věci nesprošťuje pachatele tam, kde na této ceně spočívá zločinná kvalifikace zodpovědnosti za zločin.

(Rozh. ze dne 3. března 1926, Zm I 692/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku krajského soudu v Táboře ze dne 8. srpna 1925, pokud jím byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem veřejného násilí podle §u 85 písm. a) tr. zák.

D ů v o d y:

Zmateční stížnost, uplatňujíc (číselně) zmatky §u 281 čís. 9 a) a 10 tr. ř., napadá jen odsouzení obžalovaných pro zločin podle §u 85 a) tr. zák. Jest však, pokud možno uznati ji po zákonu provedenou, bezdůvodna. Pokud zmateční stížnost pokouší se popírati úmyslnost, vědomou protiprávnost poškození obrazu, bez níž nelze mluvit o zločinu podle §u 85 a) tr. zák., stačí poukázati ji na výslovné, v rozsudku případně odůvodněné zjištění, že obžalovaní poškodili obraz zúmyslně a zlomyslně. Brojí-li stížnost proti rozsudkem zjištěné výši škody a tím proti zločinné kvalifikaci zlomyslného poškození cizího majetku, ježto při věci, určené